

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/88/2014
Identifikačné číslo spisu: 7014200663
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2016
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:7014200663.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eleny Kováčovej v právnej veci navrhovateľa: FLAGA spol. s r.o., Šenkvičná 14/R, Pezinok, zast. advokátskou kanceláriou Lukačka, s.r.o., Tehelná 25, Bratislava, za ktorú koná advokát a konateľ Mgr. Juraj Lukačka, proti odporcovi Mesto Trebišov, M. R. Štefánika 862/204, Trebišov, o preskúmanie rozhodnutia odporcu č. 30114/2180/2014-EBu zo dňa 06.05.2014, o odvolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Sp/13/2014-18 zo dňa 08. septembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Sp/13/2014-18 zo dňa 08. septembra 2014 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p rozhodnutie odporcu č. 30114/2180/2014-EBu zo dňa 06.05.2014, ktorým odporca určil navrhovateľovi poplatok za znečisťovanie ovzdušia za rok 2014 ako prevádzkovateľa malého zdroja znečisťovania ovzdušia poplatok 110 € za predaj 178,1 m² skvapalneného ropného plynu (LPG) na čerpacej stanici LPG Trebišov, Cukrovarská 22.

Krajský súd vo svojom rozhodnutí poukázal na to, že medzi stranami bolo sporné, či prevádzka čerpacej stanice skvapalnených uhlíkovodíkových plynov (LPG) podlieha poplatkovej povinnosti ako malý zdroj znečisťovania ovzdušia v zmysle § 6 ods. 6 zákona č. 401/1998 Z. z. o poplatkoch za znečisťovanie ovzdušia. Čerpacie stanice látok uvedených v prílohe č. 1 Vyhlášky č. 410/2012 sú ako stacionárne zdroje znečisťovania ovzdušia (§ 3 ods. 1 písm. a/, § 4 zákona č. 137/2010 Z. z., § 3 ods. 1 vyhlášky č. 410/2012) členené na veľké zdroje, stredné zdroje alebo malé zdroje znečisťovania podľa prahových kapacít, ktoré sú stanovené len pre veľký zdroj a stredný zdroj znečisťovania. Malým zdrojom

znečisťovania je technológia s kapacitou menšou, ako je prahová kapacita pre stredné zdroje. Pod číslom kategórie 4.5 prílohy č. 1 Vyhl. č. 410/2012 sú stanovené prahové kapacity pre veľký zdroj a stredný zdroj pri samostatných prečerpávacích zariadeniach palív, masťov, petrochemických výrobkov a iných organických kvapalín tlakom pár podľa prílohy č. 3 druhej časti bod 2.2, pričom z okruhu látok, pre ktoré sa určujú prahové kapacity pre veľký zdroj, stredný zdroj a tým aj pre malý zdroj znečisťovania sa vylučujú skvapalnené uhľovodíkové plyny (LPG) a stlačený zemný plyn naftový (CNG). Aby bolo možné čerpacie stanice LPG považovať za malý zdroj znečisťovania, nesmeli by byť vylúčené v prílohe č. 1 bod 4.5 citovanej vyhlášky a aj pri nich by musela byť stanovená prahová kapacita pre ich zaradenie do kategórie veľkých, stredných alebo malých zdrojov znečisťovania ovzdušia.

Vyhlášku č. 410/2012 Z. z. vydalo Ministerstvo životného prostredia SR na základe zákonného zmocnenia obsiahnutého v ustanovení § 33 písm. a/ zákona č. 137/2010 Z. z. o ovzduší. Podľa tohto ustanovenia všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo ustanoví okrem iného aj veľké zdroje, stredné zdroje, ich členenie, kategorizáciu a podobné zmeny, vymedzenia a členenie zariadení stacionárnych zdrojov. Pretože čerpacia stanica skvapalnených uhľovodíkových plynov (LPG) nepodlieha kategorizácii ako stacionárny zdroj znečisťovania nemožno ju považovať za malý zdroj znečistenia ovzdušia. Preto prevádzkovanie čerpaciej stanice skvapalnených uhľovodíkových plynov, t.j. LPG nepodlieha poplatkovej povinnosti v zmysle § 6 ods. 6 zákona o poplatkoch za znečisťovanie ovzdušia.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd podľa § 250q ods. 2 OSP napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil ho na ďalšie konanie.

Krajský súd zároveň úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania pozostávajúci z trov právneho zastúpenia v sume 340,90 €.

Proti rozsudku krajského súdu podal odporca včas odvolanie a domáhal sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší napadnutý rozsudok a vec mu vráti na ďalšie konanie, alebo aby žalobu ako nedôvodnú zamietol a nepriznal náhradu trov konania.

Odporca namietal, že došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. h/ a to, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Poukázal na stanovisko zo dňa 08.10.2014, o ktoré požiadal po doručení rozsudku a ktoré mu bolo zaslané Ministerstvom životného prostredia SR, odbor ochrany ovzdušia ako tvorcom zákona č. 137/2010 Z. z. o ovzduší v znení neskorších zmien a doplnkov a k nemu vydaných vykonávacích vyhlášok, z ktorého podľa jeho názoru vyplýva záver, definícia zdrojov znečisťovania ovzdušia je uvedená v § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 137/2010 Z. z. o ovzduší v znení neskorších predpisov. Malé zdroje sú definované v § 3 ods. 2 písm. c/ zákona. Stacionárne zdroje znečisťovania ovzdušia sa členia a kategorizujú podľa prílohy č. 1 k Vyhláške MŽP SR č. 410/2012 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o ovzduší. V bode 3 na konci tejto prílohy je uvedený: 3. Technológia, ktorá nie je v kategorizácii uvedená, sa začleňuje ako veľký zdroj, stredný zdroj alebo malý zdroj podľa prahových kapacít, ktoré sú uvedené v bode 2.99; označuje sa príslušným číslom skupiny kategórie s doplnením čísla 1 alebo 2 za číslom 99. Ak zaradenie do kategórie 2.99 až 5.99 podľa technického princípu alebo účelu technológie nie je zrejmé, zaraďuje sa medzi ostatné technológie a výroby a označí sa číslom 6.99.1 alebo 6.99.2.

Podľa odporcu čerpacie stanice LPG nie sú v kategorizácii uvedené, preto sa zaraďujú do kategórie 4.99 podľa kritérií uvedených v bode 2.99. Keďže únik znečisťujúcich látok z týchto čerpacích staníc je minimálny, možno jednoznačne povedať, že čerpacie stanice LPG sú malými zdrojmi znečisťovania ovzdušia kategorizovanými ako 4.99. Stredným zdrojom podľa uvedených kritérií by takáto čerpacia stanica LPG bola, keby do ovzdušia bolo vypúšťaných 60 dkg. a viac propán-butánu za hodinu.

Podľa odporcu zo stanoviska jednoznačne vyplýva, že čerpacie stanice LPG sú zaradené v zmysle zákona o ovzduší a k nemu vydaných vykonávacích vyhlášok medzi malé zdroje znečisťovania ovzdušia, a preto je namieste zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, nakoľko doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a má byť nimi preukázané, a že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok rozhodnutie vo veci samej.

K odvolaniu odporcu sa svojim podaním vyjadril navrhovateľ, ktorý uviedol, že súhlasí s argumentáciou

Krajského súdu v Košiciach uvedenou v odôvodnení napadnutého rozsudku, kde kľúčové sú najmä názory uvedené v predposlednom a poslednom odseku na štvrtej strane, resp. na začiatku piatej strany, ktoré sa zhodujú s argumentáciou navrhovateľa a plne odôvodňujú rozsudok krajského súdu.

Pokiaľ išlo o argumentáciu odporcu uvedenú v odvolaní, tak podľa jeho názoru táto iba kopíruje e-mailovú správu zaslanú zrejme pracovníkom Ministerstva životného prostredia SR, ktorú zároveň odporca uviedol ako dôkaz, pričom takéto zdôvodnenie pokladá za nedostatočné a irelevantné, nakoľko nie je vôbec zrejmé, kto, s akou funkciou a kompetenciou uvedené stanovisko poskytol. Podľa jeho názoru Ministerstvo životného prostredia SR je inštančne nadriadený orgán štátnej správy na úseku ochrany životného prostredia vo vzťahu k odporcovi a zároveň reprezentantom štátu, ktorý je príjemcom poplatkov za znečistenie ovzdušia, preto je zrejmé, že názor ministerstva bude v takomto prípade tendenčný a zaujatý, a preto ako jediný argument odvolania je irelevantný, a že argumentácia odporcu kopíruje predmetné stanovisko a vychádza z úplne mylného predpokladu, že čerpace stanice LPG nie sú v kategorizácii uvedené, a preto sa postupuje uvedeným spôsobom, z ktorého vyplýva, že ide o malý zdroj znečisťovania.

Podľa navrhovateľa čerpace stanice LPG však sú v kategorizácii stacionárnych zdrojov explicitne uvedené a to v prílohe č. 1 k Vyhláske č. 410/2012 Z. z., bod 4.5, ktorý uvádza a zároveň jednoznačne vylučuje čerpaciu stanicu LPG z kategorizácie stacionárnych zdrojov znečistenia ovzdušia. Preto čerpacia stanica LPG nie je ani veľkým, ani stredným, ani malým zdrojom znečistenia ovzdušia. Zámer zákonodarcu je zrejмый, keď takto explicitne ČS LPG v bode 4.5 prílohy vyhlášky vylúčil a naopak v bode 4.40 prílohy vyhlášky explicitne uviedol ako stacionárne zdroje znečistenia iba čerpace stanice benzínu.

Žiadal rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť a priznať náhradu trov konania, ktoré však nevyčísľil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné. Odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a potom, čo deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP), rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 250i ods. 3 OSP na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia tak, ako to bolo uvedené v rozsudku krajského súdu, ktorý sa relevantným spôsobom vysporiadal so všetkými dôležitými námietkami navrhovateľa a aj odporcu.

Na zdôraznenie argumentácie krajského súdu odvolací súd uvádza, že povinnosti možno fyzickým a právnickým osobám ukladať iba na základe zákona v jeho medziach, a že neurčité a nejasné právne normy nie je možné vykladať na ťarchu účastníkov konania tak, ako postupoval krajský súd.

Odvolací súd v danom prípade preto nemohol prihliadnuť na stanovisko Ministerstva životného prostredia SR a v prípade, ak má zákonodarca záujem zaradiť čerpace stanice LPG do prílohy k citovanej vyhláške, je toto jeho právom do ktorého súd nemôže zasiahnuť, avšak musí tak zákonným postupom, teda novelizáciou citovanej vyhlášky, nakoľko čerpace stanice LPG sú stacionárnym zdrojom znečistenia avšak vylúčené z poplatkovej povinnosti tak, ako je uvedené v ust. bodu 4.5. Vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 410/2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa na základe vyššie uvedených dôvodov stotožnil s rozsudkom krajského súdu a nepovažujúc námietky odporcu vznesené v odvolaní za dôvodné, napadnutý rozsudok postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP ako vecne správny potvrdil, pričom v podrobnostiach naň odkazuje.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže navrhovateľ hoci bol v konaní úspešný si žiadne trovy konania nevyčísľil a odporcovi v takomto konaní náhrada trov neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.